

* Piše *Krešimir Macan*, stručnjak za politički marketing

IZBORNE KAMPANJE ZAVRŠE U MORU KRVI I BLATA I NITKO NE ZNA ŠTO RADI NEPRIJATELJ

Za razliku od nekih prethodnih izbora i izbornih kampanja, za ovu sadašnju sve češće čujemo – samo neka prode. Kao da se ne radi o izborima na kojima odlučujemo o sudbini Hrvatske, kao da je apsolutno svedjedno što će se s nama dogoditi nakon 4. prosinca. Osobno mislim da nam nikako ne može biti svedjedno i zato ću, dok god mogu, to ponavljati, koliko god se glavni akteri ovih izbora to ustručavali. "Clausewitz je opisao diplomaciju kao nastavak rata drugim sredstvima. To su i izbori – sukob suprotstavljenih klanova i vojski, raspoređenih po poznatom teritoriju u zadanom vremenskom okviru prema utvrđenim, ali ne i nepromjenjivim, pravilima. Obično je, ali ne i uvijek, na kraju samo jedan pobjednik. Ako je rezultat u bilo kojem smislu neodlučen, vjerojatno će se cijeli proces uskoro morati odigrati iznova. Izbori se ne nazivaju kampanjama bez razloga. Na svakom koraku postoje jasne analogije s vojnim ekvivalentom – budući da su i jezik i vokabular ovih dviju pojava često identični. Kampanja za parlamentarne izbore, poput vojne kampanje, obično se planira unaprijed do najsitnijih pojedinosti. Takav plan je sadržan u svesku koji se naziva (da, dobro ste pogodili) ratna knjiga. Kampanjom se upravlja iz jedne goleme otvorene prostorije koja se naziva ratna soba. Stranački stratezi raspravljaju o opasnostima od udara s boka; s lijeva ili pak s desna. Cilj je svake kampanje zauzeti i zadržati – centar. A u politici, baš kao i u povijesti ratovanja, generali kao da uvijek

ponavljaju bitke iz prošlog rata. Kao ni vojna kampanja, ni kampanja za parlamentarne izbore ne može se voditi bez novca. Političke stranke moraju prikupiti rezerve prije očekivane kampanje, a te rezerve drže se u ratnoj riznici. Kao i u svakoj vojnoj kampanji, ostanete li bez sredstava, jednostavno će vas pomesti s puta. Bez obzira na svo planiranje i optimizam s kojima se može ući u izborne kampanje, one vrlo rijetko uspijevaju kirurški preciznim udarima kao što je Blitzkrieg. Većina izbornih kampanja završava kao bitka na Sommi, u moru blata i krvi, u gustoj magli rata gdje nitko točno ne zna što radi – ili što radi neprijatelj." Ovaj dugi citat mi je trebao i znao sam da sam ga već jednom čitao - Priručnik za političke kampanje, Lekcije s bojišnice,

Lionel Zetter, odavno prevedeno na hrvatski – samo da me uvjeri da nisam izgubio orijentaciju ili da sam možda veteran koji ne može bez mirisa baruta i bitke. Izbori se ne dobivaju, nego uzimaju – omiljena mi je poštapalica, najčešće kad nešto krene naopako u kampanjama, a vidim da ju je koristio i Jacques Segala, politički savjetnik koji je uspio poraziti poljsku legendu Lecha Walesu. Franjo Tuđman je u Hrvatskoj otišao neporažen, ali bi se i on osobno i u najboljem zdravlju teško nosio s kampanjom koja je prethodila izborima 3. siječnja 2000. Ako se sjećate koncerata, Gibonnija, Parnog valjka, spontanog Račana i Budiše koji svira klarinet na koncertima, dječjeg spota o partizanima i ustašama, paralelne kampanje nevladinih organizacija... Bilo je

Do kraja kampanje, Kukuriku ako stvarno želi mandat za promjene, taj mandat mora muški zatražiti od birača, baciti im rukavicu i uzeti te izbore

Hrvatska je bila na putu postati uređena zemlja. 2011. nije 1999., ali nije niti puno bolja. Ne vidimo put kojim treba ići, a često čujemo da su svi oni isti

Izbori se ne dobivaju nego se uzimaju i bez obzira koliko bitka bila žestoka na kraju uvijek netko mora počistiti smeće nakupljeno tijekom kampanje

teško kontrirati tom entuzijazmu i želji za promjenama da nam konačno svima krene na bolje. Rezultat je bio impresivan – apsolutna većina i mandat da se u Hrvatskoj naprave konačno tražene promjene. I neke su se stvari nepovratno promijenile kada ih gledate s vremenske distance. Hrvatska je bila na putu postati uređena zemlja. 2011. nije 1999., ali nije nažalost niti puno bolja. Samo je kampanja puno lošija. Umjesto da vidimo jasan smjer kojim će Hrvatska kročiti nakon 4. prosinca, smjer koji će pokrenuti mase spremne podržati promjene, sve češće čujemo: "Svi su oni isti." I zato mi je trebao gornji citat kao uvod u tekst. Zamislite kakva je ovo bitka? Osjećamo li je uopće? S jedne strane imamo HDZ koji nakon dvije uspješne kampanje, koje im je koordinirao jedan od najboljih svjetskih majstora tog posla P. J. Mara, traži svoj put prema što manjem porazu. I kojemu je najveći protivnik Mladen Bajić, glavni državni odvjetnik, a ne trenutačna oporba. S druge strane imamo Kukuriku koaliciju, koja ne zna zašto se tako zove i koja se prema Državnom izbornom povjerenstvu tako i ne može zvati, koja jedino zna da dobiva na bodove. Pravila su takva, bitno je da slučajno ne nokautiraju sami sebe prije kraja zadnje runde. I tako se ponašaju, hodaju po jajima, ne bi se oni šteli mešati ili nešto komentirati slučajno. Kao, to nije naš posao. I samo režu listove iz kalendara moleći da dan izbora što prije dođe. Netko će mi reći da sam možda maliciozan, ali dnevno slušam komentare ljudi, reakcije malog svijeta koji vrti glavom i sve češće kaže opet nemam za koga glasati ili svi su oni isti. Meni zvuči nevjerovatno, nakon svega što smo čuli i iskusili o proteklih osam godina mandata HDZ-a. I to je ono što se ne smije dogoditi. Do kraja kampanje, Kukuriku, ako stvarno želi mandat za promjene, taj mandat mora muški zatražiti od birača, baciti im rukavicu i uzeti te izbore. Jer će jedino tada moći biti sigurni da će imati potrebnu i stabilnu većinu koja će im omogućiti da izglasaju promjene koje svi željno očekujemo, prije svega u gospodarstvu, ali i u mentalitetu prosječnog Hrvata koji nije naučio živjeti od rađa već socijalne pomoći ili prijevremene mirovine. Jer na način na koji pobjediš, tako ćeš i vladati.

facebook

Aleksandra Kolarić

stručnjakinja za PR

Ja već dugo ne uspijevam pratiti koga sve hapse, po koji put i zašto...

Građanska akcija

NGO

Nama je neprihvatljivo zagovaranje NE EU opcije na prosvjedu jer će to pitanje biti riješeno na referendumu, a ne na ulici. Ova grupa se ponovo okreće radu na transparentiziranju ulica i borbi protiv našeg najvećeg neprijatelja; zločinačke organizacije HDZ-a.

Mark Zuckerberg

utemeljitelj Facebooka

Steve, hvala ti što si mi bio mentor i prijatelj. Hvala ti što si pokazao da ono što si stvorio može promijeniti svijet. Nedostajat ćeš mi.

Alec Ross

savjetnik američke državne tajnice

Na koju povijesnu godinu nalikuje 2011.? Meni se čini na 1848. (sami istražite zašto). Razmišljam o tome zato što je upravo obljetnica giljotiniranja Marije Antoanete 16. listopada 1793, za vrijeme Francuske revolucije.

WikiLeaks

zviždačka stranica

Bijela kuća će biti natjerana da odgovori na zahtjev UN-a da posjeti Bradleya Manninga. Peticiju kojom se to traži potpisalo je već više od 5000 ljudi. Prema pravilima online peticije, Bijela kuća neće moći izbjeći odgovor, nego će morati pristati na posjet istražitelja UN-a.

kako drugi pišu

Bar netko želi EU / The Economist

Uz krizu s eurom i izvanredan stres koji vlada unutar EU, neki se pitaju zašto je zemljama Zapadnog Balkana toliko stalo da se pridruže. U stvarnosti niti jedna zemlja još godinama neće uspjeti stići tamo gdje je Hrvatska, ali odgovor je i dalje jednostavan. Usklađivanje s tisućama stranica europskog zakonodavstva podloga je za modernizaciju. Milan Ročen, ministar vanjskih poslova Crne Gore, rekao je nedavno da je njegova zemlja, zahvaljujući EU, provela više reformi u godini dana nego što bi, djelujući vlastitim tempom, napravila za deset godina. Prisutno je i natjecanje. Hrvatski ulazak 2013. tjera i Srbe da više rade.

Americi treba smisao za humor / NBC

Bila je to šala – rekao je američki predsjednički kandidat Herman Cain, reterirajući od dan ranije iznesene tvrdnje da bi Amerika na granici s Meksikom trebala izgraditi ogradu kroz koju će pustiti struju. "Americi treba smisao za humor", dodao je.

King uz prosvjednike/ USA Today

Da je Martin Luther King danas živ, on bi nas podsjetio da nezaposleni radnik ima pravo propitivati Wall Street, ali bez demoniziranja svih koji tamo rade; da biznismen može ući u oštre pregovore sa sindikatom u svojoj kompaniji bez poricanja prava na kolektivno pregovaranje. On bi nas poučio da smijemo oštro polemizirati oko veličine i uloge vlade, a da se u pitanje ne dovodi ljubav prema zemlji, uz svijest da u ovoj demokraciji vlada nije neki udaljeni objekt, nego izraz naše zajedničke predanosti jednih drugima – rekao je to ni manje ni više nego predsjednik Barack Obama.

Nema demonstracija, u Srbiji ljudi vole banke / Blic

U Srbiji nema prosvjeda. Ovdje bi ljudi kampirali usred banaka samo kako bi im one dale kredite.

Al-Qa'idin dug / NY Daily News

Al Qa'ida je za napade 11. rujna na Manhattanu dužna 9 milijardi dolara osiguravajućim kućama – izračunao je sudac Frank Mass. Skupina američkih, britanskih i kanadskih osiguravajućih kuća zajednički je tužila Al-Qa'ida tražeći u ime plaćenih odšteta 3,1 milijardi. Teroristička grupa se nije odazvala, pa su dobili i penale.